



Chào các bạn, tớ là Thỏ trong câu chuyện Rùa và Thỏ đây. Hôm nay, tớ sẽ kể cho các bạn nghe về cuộc chạy đua ở trong rừng giữa tớ và bạn Rùa nhé.

Hồi trước tớ và Rùa cùng sống trong rừng sâu. Hàng ngày, bọn tớ chơi rất thân với nhau. Một buổi sáng mùa thu mát mẻ, Rùa đang miệt mài tập chạy, tớ trông thấy bèn chế giễu: “Bạn chậm chạp như thế mà cũng đòi tập chạy à Rùa? Nghe tớ nói xong, Rùa đề nghị: “Bạn với tớ thử so tài xem ai chạy nhanh hơn. Tớ nghĩ mình nắm chắc phần thắng trong tay nên vênh mặt lớn giọng hỏi: “Bạn cũng dám chạy thi với tớ à ? Mình chấp bạn nửa đường đấy!” Không cần suy nghĩ gì, Rùa đồng ý chạy thi cùng tớ ngay. Đây là một cuộc chạy thi đầy áp lực với Rùa vì tớ bước một bước có lẽ bằng Rùa bước cả chục bước. Rùa biết mình có bốn chân ngắn tũn phải nâng đỡ cái thân nặng trĩu vì thế đi bước nào phải chắc chắn bước đó. Khi bác Gấu hô: “Ba, hai, một, xuất phát!” Thì Rùa đã dồn sức cố gắng chạy ngay từ những giây phút đầu. Còn tớ chủ quan vừa chạy vừa tùm tùm cười vừa huýt sáo, bởi tớ nghĩ: “Mình chẳng phải vội, đợi Rùa gần về đích, mình chỉ phóng vèo một cái là tới đích rồi.” Hết huýt sáo tớ lại chuyển sang vừa đi vừa nhảy, hát và múa, đuổi nhau với mấy nàng bướm trắng, chạy lang thang trong vườn cùng cô ong mật, nghe chim thi hát trên các cành cây cổ thụ. Tớ còn mãi vào vườn ngắm các loài hoa, lá đang thi nhau uống những giọt sương cuối cùng. Bông hoa nào cũng lung linh trong nắng sớm nên tớ thích ngắm chúng. Tớ thốt lên: “Cảnh đẹp như trên thiên đường như thế này mà không ngắm thì phí cả cuộc đời, kệ Rùa, việc thi chạy đơn giản mình chắc chắn sẽ thắng vì mình khỏe, bốn chân dài, sải nhanh gấp mười lần Rùa.”

Đang chơi vui, bỗng tớ nghe thấy bác Gấu hô to: “Rùa ơi, cố lên! Rùa ơi, cố lên sắp về đích rồi!”. Lúc ấy tớ mới nhìn về hướng Rùa, xem bạn chạy đến

đâu rồi: “Ôi ...ôi, chết.... chết Rùa về đích đến nơi rồi mình có chạy nhanh bằng vận tốc ánh sáng cũng không kịp. Tớ nghĩ vậy nhưng vẫn lao đầu chạy nhanh như tên bắn xem có cứu vãn được điều gì không. Nhưng thật buồn vì đã quá muộn rồi, Rùa đã về đích trước, tớ chính thức thua. Trong lòng tớ buồn lắm, nhưng đứng trước mặt các bạn tớ vẫn vui vẻ chúc mừng bạn Rùa, xin lỗi bạn lần sau không coi thường bạn và người khác nữa.

Câu chuyện của tớ cho chúng ta một bài học quý. Chúng ta đừng bao giờ coi thường người khác, xem thường điểm yếu điểm mạnh của đối thủ, hãy chịu khó vượt khó khăn, không bỏ cuộc trước bất kì thử thách nào sẽ có ngày chúng ta thành công.

Trần Nhật Giang - Lớp 5A1